

**Maarten Dolman –
10. Winkel – werken met vrijwilligers – management**

Ed van Gerven:

Met de komst van de winkel bracht dat wel met zich mee dat wij natuurlijk wel met vrijwilligers gingen werken en het was zo dat voor die tijd was je alleen molenaar, je nam je bestellingen op en je maalde, en als je de molen in bedrijf had waren we ook alleen op vrijdag en zaterdag open, dus andere dagen was de molen dicht. Deur was dicht en je was gewoon puur aan het werk met de molen en was aan het malen. Doordat die opkomst van die broodbakmachines steeds meer kwam kreeg je doordeweeks steeds meer vraag van, kunnen we meel halen, kunnen we iets kopen? En dan praten we toch denk ik zo'n beetje over het jaar 2000 dat zich dat gaat ontwikkelen. En gingen we meer open en doordat we meer open waren en Lia (Wordt dit gezegd? 00:46) op een gegeven moment ook in loondienst bij de molen kwam konden we de klanten ook meer bedienen die doordeweeks kwamen. Nou dat hield op een gegeven moment in dat de ruimte in de molen te klein werd. En toen is er dus gekozen om een winkel te bouwen en de winkel was dus heel belangrijk en dan praten we toch over het jaar 2007, 2008, dat de consument hier een product kon kopen wat je in je eigen molen maakt. En wij hebben dus heel veel molens bekeken, we hebben andere bedrijven bekeken waarin wij toch het idee zagen van je moet een eigen structuur hebben, een eigen opbouw en een eigen assortiment aan producten. Nou, dat is gebeurd en toen de winkel open ging toen hadden we natuurlijk ook vrijwilligers nodig. En die vrijwilligers die moesten we natuurlijk opleiden, die moesten iets van meel weten, die moesten iets van de molen weten en je gaat dan als molenaar eigenlijk je pad een beetje verleggen, dat het is niet alleen meel produceren maar je gaat ook je vrijwilligers aansturen, je gaat een stukje management eigenlijk toepassen.

Maarten Dolman:

Hoe kwam je aan je vrijwilligers, Maarten?

Ed van Gerven:

De vrijwilligers zijn eigenlijk gekomen door de lokale pers voor een groot gedeelte, de molen gaat een winkel bouwen en daar zijn vrijwilligers voor nodig. En op die manier zijn de vrijwilligers bij ons gekomen. Dus die kwamen letterlijk eigenlijk toch aanlopen. We hebben nooit een advertentie gezet van, vrijwilligers gevraagd. En dat was ook nog de periode waarin je het grote voordeel had dat er relatief vrij veel VUT'ers waren, tien jaar geleden gingen de mensen met hun 62e met de VUT dus je had relatief jonge VUT'ers. En de mensen wilden graag nog wat doen want die waren in die periode gezond, dan ben je nog vrij jong en dan zeg je van, ik vind het leuk om vrijwilligerswerk te doen. Het leuke is om te vertellen dat we zijn nu elf jaar verder en we hebben nu nog steeds vrijwilligers die dus vanaf het eerste uur in de molen meedraaien. Hè, dus is natuurlijk heel leuk. Lia heeft een groot deel daarvan ook opgepakt door de winkel aan te sturen en ik ben zelf meer het aansturen in de molen, we hebben dus een aantal vrijwilligers die in de molen helpen met het uitwegen van de zakjes meel voor de winkel en het scheppen en het schoonhouden en dat soort dingen allemaal.

Het aantal vrijwilligers wat wij in onze molen hebben dat zit zo rond de 55, 60 mensen. Dat klinkt heel veel maar dat komt omdat wij verschillende taken hebben. We hebben dus de mensen die rechtstreeks voor de verkoop zijn, dat is dus een koppel 's morgens en een koppel 's middags. Daarnaast hebben we vrijwilligers die ons molenkrantje rondbrengen, Windotter Nieuws en dat zijn dan ook een twaalfstal vrijwilligers. En dan hebben we natuurlijk de vrijwilligers die in de molen helpen met afwegen en schoonmaken en dingen daaromheen, dan praat je ook nog over een kleine vijftien man. dus dat is best een behoorlijk grote groep.

Maarten Dolman:

En dat is gegroeid zeg maar vanaf het jaar 2000 of was het- Hoe lang heb je in je eentje zeg maar in de molen gestaan?

Ed van Gerven:

Eigenlijk vanaf het begin tot, zeg maar, het jaar 2000 heb ik eigenlijk bijna alles alleen gedaan, ik had wel één of twee vrijwilligers die mij dan hielpen met het afwegen en ik had een vrijwillig molenaar die in Montfoort op de molen woonde, die altijd vast op vrijdag bij ons kwam. En later is dat wat uitgebreid met een afweger, dus met een schepper die dus in de molen kam, maar sinds de winkel is dat enorm, ja, toen hebben we echt grote vrijwilligers erbij gekregen. Grote hoeveelheid.

Maarten Dolman:

Ja.